

мен.

Едва тогава ^{да ти} ~~благотворител~~ сълзи стопиха смразеното ѝ сърце.

23.

Търговци от Дубровник, от Венгрия, от Фландрия, от Сирия, от цял свят носеха стоките си в славния град Търнов, за да предложат най-хубавото вено, което някога царска невеста е имала. Още се приказваще в Константиновград за приказната зестра на Мария. Сега, бащиното сърце на Асена ~~не~~ намираше нищо достатъчно хубаво, достатъчно скъпо, за да приготви дара на малката си дъщеря.

Царица Анна взе между палец и показалец виолетовия пурпур и опита дебелината на тежката коприна. След това вдигна с две ръце пъстровезания павунин, разпери го и леко го развя. Очите ѝ се заслепиха от ярката игра на многобройните багри, които напомняха пауновата опашка.

В краката ѝ лежаха купища кожи: от най-простите сиви ~~земски~~, до тъмносребристите сибирски катерички, от лисицата до самура, от мурмела и бобъра до астрагана и хермелина. Преливащи се меки блясъци: черни, кафяви, червеникави, златисти, снежни...

Топове платове чакаха да бъдат разгърнати: арабско ахмарди, в пурпурнокафяв цвят, извезан със златни конци в причудливи образи, провансалски самит, фландърски серж, византийски пурпур, марокански саван. Имаше и мек, свилен циндал от Гранада, в ярки и радостни багри, които прилягат на тъй млада невеста: зелено като детелина, румено като зората, бледосиньо като утринно небе.

Царицата се извърна и подири с гореща нежност малката си дъщеря.

Без да под~~о~~зира незнайната си съдба, четиригодишното дете невинно си играеше с една опитомена пойна птичка и често лекото чуруликане на момиченцето се смесваше с тънките и чисти призови на